

The Balancing Act: Being a Jewish Parent
Rabbi Avi Killip

עניין של איזון: להיות הורים יהודיים
הרב אבי קיליפ

Unit 1: Giving Support and Giving Space

יחידה א: מתן תמיכה ומתן מרחב

Parenting is an eternal balance between supporting our children – caring for them, and nurturing them – while at the same time giving them space to become their own people – to learn for themselves, to take risks, and eventually to live in the world independently.

ההורות דורשת מאתנו לשמור על איזון תמידי בין תמיכה בילדינו, דאגה להם וטיפוחם; לבין שחרור ומתן מרחב כדי שילדינו יוכלו להיות עצמם - ללמוד לבד, ליטול סיכונים, ובסופו של דבר, לחיות בעולם כאנשים עצמאיים.

In this session we will ask the questions:

- How do I know I am offering enough support?
- How do I decide when it is time to sit back, and give my child space?
- When should I push them?
- When should I hold them tight?

במפגש זה נשאל:

- כיצד נדע שאנו מעניקים את התמיכה הנכונה;
- מתי הזמן להרפות, לקחת צעד אחורה ולהעניק לילד מרחב;
- מתי עלינו לדחוף קדימה;
- ומתי לחבק חזק.

The Torah tells a story of a Jewish baby born in a particularly vulnerable moment. It is the story of baby Moses, born in Egypt to enslaved parents.

התורה מספרת לנו על תינוק עברי שנולד ברגע פגיע במיוחד - משה הקטן שנולד במצרים בתקופה שבה נגזר להמית את כל הבנים הנולדים:

Exodus 2:1-3

שמות ב:א-ג

¹A certain man of the house of Levi went and married a Levite woman.

¹וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי וַיִּקַּח אֶת-בֵּת-לֵוִי:

²The woman conceived and bore a son; and when she saw how beautiful he was, she hid him for three months.

²וַתֵּהָרֵא הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי-טוֹב הוּא וַתְּצַפְנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים:

³When she could hide him no longer, she got a wicker basket for him and caulked it with bitumen and pitch. She put the child into it and placed it among the reeds by the bank of the Nile.

³וְלֹא-יָקְלָה עוֹד הַצְּפִינֹה וַתִּקְחֶהּ-לוֹ תֵּבַת גֹּמָא וַתְּחַמְרֶהּ בַּחֲמֶר וּבַצִּפֹּת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת-הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל-שֵׁפֶת הַיָּאָר:

In just three verses, the book of exodus tells a story of parenthood. A couple marries, conceives, has a child, sees the beauty of the child, holds him close for three months, and then prepares to send him off into a dangerous world. It is the story of a particular child, but it in many ways, it reflects the universal experience of the bravery needed to bring a baby into the world.

בשלושה פסוקים בלבד, מספרת התורה סיפור על הורות: נישואין, היריון, לידה, אהבה לילד ודאגה לו, שמירתו בבית במשך שלושה חודשים - ואז שליחתו החוצה לעולם אכזר. זהו סיפור על ילד מסוים, אבל במובנים רבים, הוא משקף את החוויה האוניברסלית של ההורים, על האומץ הנדרש כדי להביא ילד לעולם.

Do you see your own parenting journey in this story? How is your story the same, and different?

האם אתם יכולים למצוא את מסע ההורות שלכם בסיפור הזה? במה דומה ושוונה הסיפור שלכם לסיפור זה?

The text says that Moses' mother "saw how beautiful he was." Do you think this is a universal experience? Is there a moment from your baby's early days when you really saw their beauty?

What are a baby's needs in the first three months of life? Why do you think the story specifies that baby Moses stayed with his mother for three months?

בפסוק ב כתוב "ותרא אותו כי טוב הוא". האם לדעתכם מדובר בחוויה אוניברסלית? נסו לחשוב על הרגע הראשון בחיי התינוק שלכם, שבו ראיתם לפתע "כי טוב הוא".

מהם לדעתכם צרכיו של התינוק במשך שלושת חודשי חייו הראשונים? מדוע לדעתכם מציין הסיפור שמשא נשאר אצל אמו במשך שלושה חודשים?

Verse three describes a mother's process of preparing to separate from her baby for the first time. She acknowledges that she can't hold onto him forever, and does what she can to protect him and keep him safe. Finally, she takes the brave and terrifying step of letting the Nile carry him away from her.

בפסוק ג מתואר תהליך ההכנה של האם לקראת הפרדה הראשונה מהתינוק. היא מבינה שהיא אינה יכולה להחזיק בו לעד, ועושה כל מה שאפשר כדי להגן עליו ולהבטיח את ביטחונו. לבסוף, היא עושה צעד אמיץ ומבעית של הנחת התיבה עם התינוק במימי היאור.

The text says, "When she could hide him no longer" – having a newborn baby can feel like you are "hiding" together at home. How do you decide when you need to re-enter the world?

What does Moses' mother do to prepare for her baby's journey?

When was the first time you separated from your baby? Was the moment scary? Was it exciting? What did you do to prepare for that separation? Were you able to trust that your baby would be safe?

הפסוק אומר: 'ולא יכלה עוד הצפינו' – לעתים נדמה כאילו התקופה הראשונה של האם עם התינוק אחרי הלידה היא להתחבאות בבית. מתי בחוויה שלכם אתם מחליטים לשוב לעולם?

מה עושה אמו של משה כדי להתכונן למסעו של תינוקה?

מתי הייתה הפעם הראשונה שבה נפרדתם מהתינוק שלכם? האם חוויתם את הפרדה הזו כרגע מפחיד? מרגש? מה עשיתם כדי להתכונן לקראתה? האם הייתם מסוגלים לתת אמון שהתינוק שלכם יהיה בטוח?

Rashi (Rabbi Shlomo Yitzhaki, 1040-1105), one of the most important rabbinic commentators on the Torah, makes a comment about "bitumen and pitch," the materials used to prepare the basket. He wonders why the Torah specified the use of two materials, rather than just one.

רש"י, מפרשני התורה הידועים ביותר, שואל, מדוע התורה הייתה צריכה לפרט את החומרים שמהם הכינו את התיבה - 'חימר וזפת', ומסביר:

Rashi on Exodus 2:3

Bitumen and pitch – with pitch outside, but with bitumen inside, in order that the righteous child would not smell the disagreeable odour of the pitch.

Rashi tells us that the materials provide two layers of protection. One works from the outside, making the basket waterproof. The other protects the baby on the inside, shielding him from the harsh smell of the outer layer.

רש"י על שמות ב:ג

בחמר ובזפת. זפת מבחוץ וטיט מבפנים, כדי שלא יריח אותו צדיק ריח רע של זפת:

רש"י מסביר שהתיבה הייתה מצופה בשני החומרים שנתנו לתינוק שתי שכבות הגנה - אחת מבחוץ, שנועדה לאטום את התיבה שלא ייכנסו בה מים; ואחת מבפנים, שנועדה להגן על התינוק מפני הריח העז של השכבה החיצונית.

Moses' mother seeks to provide him with both safety and comfort. What do you do to protect your child's safety? How do you ensure their comfort? When might these goals be in conflict?

The baby in this story faces real danger – Pharaoh has decreed that all Jewish babies be killed. How do you distinguish between real danger to the child, and fear driven by your own anxieties?

אמו של משה שואפת להעניק לו גם ביטחון וגם נוחות. מה אתם עושים כדי להגן על ביטחונו של הילד שלכם? כיצד אתם מבטיחים את נוחותו? מתי עשויות שתי מטרות אלה להתנגש זו בזו?

התינוק בסיפור זה נמצא בסיכון ממשי - פרעה הכריז שכל התינוקות הזכרים של היהודים יושלכו ליאור. כיצד אתם מצליחים להבחין בין סכנה אמיתית האורבת לילד לבין פחד פנימי שלכם המונע מתחושת בטן?

Separating from a little baby is a notoriously hard moment for a parent, but supporting older children can be equally challenging, and sometimes even more complicated.

The *Megillah* of Esther, a book of the bible read on the Jewish holiday of Purim, tells the story of an unconventional family. Mordecai is a foster father to Esther, who we are told has no living biological parents. Esther has become queen, and is in a unique position to attempt to save the Jewish people from a royal decree to kill all the Jews in the Persian empire.

From afar, Mordecai sends Esther a message that is equal parts support and challenge:

רגע הפרידה מתינוק קטן היא אכן רגע קשה מאוד להורה, אך מסר של תמיכה בילדים גדולים יותר עשויה להיווכח כמאתגרת באותה מידה ולעתים אף מורכבת יותר.

מגילת אסתר שאתה שאתה אנו קוראים בחג הפורים, מספר על משפחה לא קונבנציונלית. מרדכי משמש כאב אומן לאחיניתו אסתר, שהוריה הביולוגיים כבר אינם בחיים. אסתר הופכת למלכה ומוצאת את עצמה בסיטואציה ייחודית שבה יש לה הזדמנות לעשות מעשה ולהציל את העם היהודי מגזרת השמד המלכותית.

מרדכי שולח לאסתר מרחוק מסר שיש בו גם תמיכה וגם הצבת אתגר:

Esther 4:13-14

¹³Mordecai had this message delivered to Esther: "Do not imagine that you, of all the Jews, will escape with your life by being in the king's palace. ¹⁴On the contrary, if you keep silent in this crisis, relief and deliverance will come to the Jews from another quarter, while you and your father's house will perish. And who knows, perhaps you have attained your royal position for just such a moment."

אסתר ד:יג-יד

¹³וַיֹּאמֶר מֶרְדֳּכָי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תְּדַמִּי בְּנַפְשְׁךָ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְהוּדִים: ¹⁴כִּי אִם־הִחַרְשׁ תִּחְרִישִׁי בְּעֵת הַזֹּאת רִיחַ וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאֵת וּבֵית־אָבִיךָ תֵּאבְדוּ וְיָמִי יוֹדֵעַ אִם־לָעֵת כְּזֹאת הִגַּעַת לְמַלְכוּת:

Mordecai essentially tells Esther three things:

1. You are not above this,
2. This is not on your shoulders alone,
3. This is your moment.

בדברי מרדכי טמונים למעשה שלושה מסרים:

1. את חלק מהמצב.
2. האחריות איננה שלך בלבד.
3. זהו הרגע שלך להוכיח את עצמך.

What do you think of Mordecai's message? Is he encouraging Esther to be her best self, or putting too much pressure on her?

מה אתם חושבים על המסר של מרדכי? האם הוא מעודד את אסתר לממש את עצמה באופן המיטבי או שמא לוחץ עליה יותר מדי?

The last phrase "who knows, perhaps you have attained your royal position for just such a moment" has been used by later Jewish sources as expression of encouragement. Do you find this message to be encouraging? What would you have said?

בביטוי "ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות" - נעשה שימוש במקורות יהודיים מאוחרים כביטוי של עידוד. האם לדעתכם מדובר אכן במסר מעודד? מה אתם הייתם אומרים לאסתר במקומו?

When have you, as a parent, struggled to know whether to push your child to take a risk? Share a story with your havruta.

חשבו על סיטואציה שבה אתם, כהורים, התקשיתם לדעת האם לדחוף את ילדכם לקחת סיכון, או להגן עליו. שתפו את החברותא שלכם בסיפור כזה.

(For younger kids this might mean attempting the bigger slide, singing in front of people or jumping in the pool. For older kids – think: heading off to camp, learning to drive, or taking a first real job.)

(למשל, לעודד ילד קטן לעלות על מגלשה גדולה, או לקפוץ לבריכה; או לעודד נער לצאת לראשונה למחנה קיץ לבדו, לקחת שיעורי נהיגה או למצוא עבודה).

How do other modern Jewish parents think about the balance of support and space? You can continue the discussion with these articles from [Kveller's](#) blog:

מה חושבים הורים יהודים מודרניים אחרים על האיזון הזה בין תמיכה ושחרור? תוכלו להמשיך את הדיון בעזרת המאמרים הבאים מהבלוג של [קוולר](#) (באנגלית):

- As My Daughter Starts Kindergarten, My Own Mom's Advice Rings True:

<http://www.kveller.com/as-my-daughter-starts-kindergarten-my-own-moms-advice-rings-true/>

- I Was Frustrated By My Daughter's Separation Anxiety Until I Realized This:

<http://www.kveller.com/i-was-frustrated-by-my-daughters-separation-anxiety-until-i-realized-this/>

- Getting Over My Fear of Sending My Daughter With Special Needs to Sleepaway Camp:

<http://www.kveller.com/getting-over-my-fear-of-sending-my-daughter-with-special-needs-to-sleepaway-camp/>